Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0204

Rolul comerțului în consolidarea securității economice a UE

Rezoluția Parlamentului European din 16 iunie 2026 referitoare la rolul comerțului în consolidarea securității economice a UE (2025/2113(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană,

– având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

– având în vedere Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune[1] (Regulamentul privind examinarea investițiilor străine directe),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2023/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconductorilor și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/694 (Regulamentul privind cipurile)[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2023/2675 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 noiembrie 2023 privind protejarea Uniunii și a statelor membre ale acesteia împotriva constrângerilor

---

1 JO L 79 I, 21.3.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj.
2 JO L 206, 11.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj.
3 JO L 229, 18.9.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1781/oj.

economice exercitate de țările terțe[4],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020[5] (Regulamentul privind materiile prime critice),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724[6],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/2747 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2024 de instituire a unui cadru de măsuri privind situațiile de urgență pe piața internă și reziliența pieței interne și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2679/98 al Consiliului (Regulamentul privind situațiile de urgență pe piața internă și reziliența pieței interne)[7],

– având în vedere recomandarea Comisiei din 3 octombrie 2023 privind domeniile tehnologice critice pentru securitatea economică a UE în vederea unei evaluări suplimentare a riscurilor împreună cu statele membre (C(2023)6689),

– având în vedere Recomandarea (UE) 2025/63 a Comisiei din 15 ianuarie 2025 referitoare la analizarea investițiilor în exterior în domenii tehnologice critice pentru securitatea economică a Uniunii[8],

– având în vedere Recomandarea (UE) 2025/683 a Comisiei din 8 aprilie 2025 privind coordonarea listelor naționale de control[9],

– având în vedere recomandarea Consiliului din 23 mai 2024 privind consolidarea securității cercetării[10],

---

4 JO L, 2023/2675, 7.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2675/oj.
5 JO L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj.
6 JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj.
7 JO L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj.
8 JO L, 2025/63, 15.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/63/oj.
9 JO L, 2025/683, 16.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/683/oj.
10 JO C, C/2024/3510, 30.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3510/oj.

– având în vedere propunerea Comisiei din 24 ianuarie 2024 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind examinarea investițiilor străine în Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului (COM(2024)0023),

– având în vedere propunerea Comisiei din 11 martie 2025 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru pentru consolidarea disponibilității și a securității aprovizionării cu medicamente critice, precum și a disponibilității și accesibilității medicamentelor de interes comun, și de modificare a Regulamentului (UE) 2024/795 (COM(2025)0102),

– având în vedere propunerea Comisiei din 20 ianuarie 2026 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică (ENISA), cadrul european de certificare a securității cibernetice și securitatea lanțurilor de aprovizionare cu TIC și de abrogare a Regulamentului (UE) 2019/881 (Regulamentul privind securitatea cibernetică 2) (COM(2026)0011),

– având în vedere propunerea Comisiei din 21 ianuarie 2026 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind rețelele digitale, de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120, a Directivei 2002/58/CE și a Deciziei nr. 676/2002/CE și de abrogare a Regulamentului (UE) 2018/1971, a Directivei (UE) 2018/1972 și a Deciziei nr. 243/2012/UE (Actul legislativ privind rețelele digitale) (COM(2026)0016),

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 20 iunie 2023 privind „Strategia europeană pentru securitate economică” (JOIN(2023)0020),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 29 ianuarie 2025 intitulată „O Busolă pentru competitivitatea UE” (COM(2025)0030),

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 3 decembrie 2025 intitulată „Consolidarea securității economice a UE” (JOIN(2025)0977),

– având în vedere raportul lui Enrico Letta din aprilie 2024 intitulat „Much More Than A Market” (Mult mai mult decât o piață),

– având în vedere Orientările politice pentru următoarea Comisie Europeană 2024-2029 din 18 iulie 2024,

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „The future of European competitiveness” (Viitorul competitivității europene),

– având în vedere scrisoarea de misiune din 17 septembrie 2024 a președintei Comisiei adresată comisarului desemnat pentru comerț și securitate economică, relații interinstituționale și transparență,

– având în vedere lista Uniunii de medicamente esențiale întocmită și menținută de Agenția Europeană pentru Medicamente pentru a aborda vulnerabilitățile și deficitele în aprovizionarea cu medicamente esențiale,

– având în vedere Cartea albă a Comisiei din 24 ianuarie 2024 privind controlul exporturilor (COM(2024)0025),

– având în vedere Cartea albă a Comisiei din 24 ianuarie 2024 privind investițiile în exterior (COM(2024)0024),

– având în vedere Cartea albă a Comisiei din 24 ianuarie 2024 privind opțiunile de consolidare a sprijinului pentru cercetarea și dezvoltarea care implică tehnologii cu potențial de dublă utilizare (COM(2024)0027),

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A10-0148/2026),

A. întrucât deschiderea UE către comerț și investiții rămâne o piatră de temelie a prosperității, a competitivității și a influenței sale la nivel mondial;

B. întrucât mediul economic internațional a suferit o schimbare structurală caracterizată de intensificarea rivalităților geopolitice, de concurența sistemică, de supracapacitatea structurală și de utilizarea tot mai frecventă a instrumentelor economice în scopuri strategice, cum ar fi folosirea comerțului și a dependențelor economice drept arme și constrângerea economică;

C. întrucât utilizarea tot mai frecventă a controlului exporturilor sau a restricțiilor la export, politicile privind ajutoarele de stat care denaturează concurența loială, folosirea comerțului drept armă și constrângerile economice impun UE să elaboreze urgent o strategie eficace de securitate economică, care să îi abordeze în mod cuprinzător vulnerabilitățile economice;

D. întrucât o strategie credibilă de securitate economică trebuie să aibă la bază obiectivul de a consolida autonomia economică, financiară și digitală a UE, menținând, în același timp, integritatea pieței interne, cuantificând dependențele excesive în sectoarele pertinente, asigurând securitatea juridică pentru operatorii economici și păstrând angajamentul UE față de un comerț echitabil și sustenabil și o ordine internațională bazată pe norme; întrucât în acest sens este necesară și reducerea dependențelor tehnologice strategice,

inclusiv în materie de infrastructură digitală, semiconductori, servicii de tip *cloud* și sisteme de securitate cibernetică, dat fiind că sunt părți integrante ale securității economice;

E. întrucât comunicarea comună din 3 decembrie 2025 marchează o schimbare conceptuală a abordării UE privind securitatea economică, reflectând conștientizarea că deschiderea economică și comercială nu poate fi considerată a avea un caracter exclusiv pozitiv și că țările terțe pot valorifica interdependența economică în scopuri strategice sau coercitive; întrucât, în consecință, UE și statele sale membre trebuie să fie pregătite să accepte costuri economice, dacă este cazul, pentru a reduce vulnerabilitățile și a consolida securitatea generală; întrucât considerentele de securitate economică trebuie, prin urmare, să fie integrate ca dimensiune structurală în politica comercială și economică a UE, și nu să fie tratate ca o abatere excepțională de la aceasta;

F. întrucât, în pofida cadrelor cuprinzătoare stabilite în comunicările comune din 20 iunie 2023 și 3 decembrie 2025, conceptul de securitate economică nu a fost definit în dreptul UE sau în orice alt document oficial al UE; întrucât s-a conturat totuși un consens larg referitor la ideea că securitatea economică a UE constă în capacitatea sa de a anticipa, descuraja și contracara amenințările la adresa economiei sale, a cetățenilor săi și a intereselor sale strategice – inclusiv riscurile pentru reziliența lanțurilor de aprovizionare, pentru securitatea fizică și cibernetică a infrastructurii critice, pentru securitatea tehnologică, de asemenea sub forma scurgerilor de tehnologie, și pentru deschiderea economică, în cazul în care se folosesc dependențele ca arme sau se exercită constrângeri – și că, pentru a face față, UE trebuie, pe de o parte, să abordeze dependențele strategice prin producția internă sau diversificare și, pe de altă parte, să atenueze vulnerabilitățile structurale prin menținerea controlului său asupra activelor critice, recurgând și la examinarea investițiilor străine;

G. întrucât analizele recente arată diferențe de 30 %-40 % ale costurilor de producție între producătorii europeni și chinezi, afectând aproape două treimi din valoarea adăugată a producției europene; întrucât diferențele respective sunt structurale și se autosusțin, fiind determinate de un sistem coerent de sprijin de stat, avantaje legate de costurile factorilor și asimetrie de reglementare pe care simpla creștere a productivității nu îl poate compensa; întrucât UE se confruntă cu un dezechilibru comercial fără precedent în raport cu China, deficitul atingând 400 de miliarde EUR, chiar dacă UE menține un excedent global în comerțul cu restul lumii; întrucât dezechilibrul a fost determinat de o supracapacitate de producție subvenționată masiv în China, care a condus la dezindustrializare în UE; întrucât ajustarea preconizată a cursului de schimb nu s-a concretizat, mărind și mai mult decalajele în materie de competitivitate și contribuind la pierderi ale cotei de piață în cazul

producătorilor europeni; întrucât instrumentele de apărare comercială ale UE sunt în mare parte specifice produselor, iar punerea lor în practică, în stadiul actual, nu este suficientă pentru a aborda distorsiuni sistemice de o asemenea amploare la nivelul întregii economii;

H. întrucât UE alocă semnificativ mai puține resurse administrative pentru a aplica normele în materie de apărare comercială decât jurisdicțiile comparabile, creând astfel bariere practice în calea deschiderii și a soluționării cazurilor într-o perioadă în care industriile europene se confruntă cu presiuni comerciale din ce în ce mai mari; întrucât, în ceea ce privește volumele și valorile totale ale importurilor, UE deja utilizează mult mai puțin frecvent instrumentele de apărare comercială decât Statele Unite, Canada și Australia; întrucât taxele antidumping ale UE sunt adesea semnificativ mai mici decât cele impuse de alte economii majore, în pofida unor constatări comparabile privind dumpingul și prejudiciul; întrucât UE trebuie să aplice o marjă de prejudiciu dacă este mai mică decât marja de dumping; întrucât UE a ezitat și este reticentă să acționeze doar pe baza unui risc de prejudiciu; întrucât combinația în cauză de aplicare mai moderată a normelor, de constrângeri procedurale și de niveluri comparativ modeste ale taxelor contribuie la reorientarea schimburilor comerciale și la perceperea UE ca un mediu mai puțin strict de aplicare a normelor sau ca o „zonă de dumping”, crescând astfel presiunile asupra bazei industriale a Uniunii;

I. întrucât schimbările climatice și degradarea mediului constituie un risc sistemic tot mai mare pentru securitatea economică a UE pe termen lung, perturbând lanțurile de aprovizionare, amenințând producția agricolă și intensificând concurența pentru resurse; întrucât folosirea livrărilor de combustibili fosili drept arme de către Rusia, după ce și-a început războiul de agresiune împotriva Ucrainei, a demonstrat foarte clar că dependența față de energia importată din țări terțe care nu prezintă încredere constituie o amenințare directă și gravă la adresa securității economice a UE și că accelerarea tranziției către surse regenerabile de energie și scăderea riscurilor aferente nu reprezintă, prin urmare, doar un imperativ de mediu, ci și unul strategic; întrucât, cu toate acestea, tranziția verde în sine a generat rapid dependențe noi și semnificative, în special în ceea ce privește materiile prime critice și tehnologiile curate, cum ar fi panourile solare, invertoarele fotovoltaice, vehiculele electrice și bateriile de rețea, a căror sursă de aprovizionare este concentrată în China; întrucât UE trebuie să se asigure că nu înlocuiește o dependență strategică cu alta și trebuie, în consecință, să urmărească o autonomie reală în ceea ce privește factorii de producție necesari pentru tranziția ecologică ca o componentă centrală a strategiei sale de securitate economică;

J. întrucât monitorizarea lanțurilor de aprovizionare poate contribui la

a identifica, preveni și atenua riscurile la adresa securității economice;

K. întrucât securitatea economică trebuie să fie în cele din urmă în beneficiul cetățenilor UE; întrucât capacitatea de a face față șocurilor economice externe și de a le gestiona reprezintă o condiție prealabilă pentru menținerea nivelului de trai, pentru continuitatea serviciilor publice și pentru păstrarea coeziunii sociale; întrucât politica de securitate economică trebuie, prin urmare, să fie evaluată nu numai în ceea ce privește agregatele macroeconomice sau interesele strategice, ci și în funcție de impactul său concret asupra bunăstării cetățenilor,

Peisajul în schimbare al riscurilor la adresa securității economice

1. salută comunicarea comună din 3 decembrie 2025 ca un pas necesar pentru a consolida abordarea comună a UE în materie de securitate economică; observă că sunt necesare măsuri suplimentare pentru a realiza obiectivele de securitate economică ale UE, inclusiv un plan de acțiune, o foaie de parcurs și obiective concrete privind reducerea riscurilor legate de lanțurile de aprovizionare în sectoarele strategice;

2. consideră că comunicarea comună evidențiază în mod întemeiat necesitatea unei schimbări a culturii, trecând de la o abordare reactivă la una mai proactivă cu privire la securitatea economică; evidențiază că, în acest sens, este necesară o schimbare de paradigmă în favoarea unei abordări la nivelul întregului sistem, în care Comisia, Parlamentul, statele membre, sectorul privat și alte părți interesate publice și private să colaboreze pentru a contribui la obiectivul de a consolida securitatea economică a UE; accentuează că o veritabilă strategie europeană de securitate economică trebuie să se bazeze pe o orientare strategică, integrând și aliniind în mod strategic politicile privind clima și energia, comerțul și concurența, reglementarea pieței digitale, politica industrială, cercetarea și inovarea, investițiile străine și rolul monedei euro;

3. consideră, asemenea Comisiei, că măsurile de securitate economică pot implica un anumit cost pe termen scurt, atât pentru întreprinderi, cât și pentru instituțiile publice, dar subliniază că sunt mult mai ridicate costurile generate de dependențe și de expunerea la constrângeri economice; solicită ca măsurile respective să beneficieze de sprijin adecvat prin programul Orizont Europa și Fondul pentru competitivitate din următorul cadru financiar multianual; încurajează Comisia să asigure un sprijin suficient pentru industriile și lucrătorii cei mai afectați de perturbările lanțurilor de aprovizionare sau de alte forme de presiuni economice sau constrângeri economice;

4. reamintește că UE este una dintre cele mai mari puteri comerciale la

scară globală, mai mult de 20 % din PIB-ul său provenind din comerțul extern; evidențiază că investițiile internaționale și comerțul sunt de o importanță primordială pentru economia UE; reliefează că gradul ridicat de integrare a UE pe piețele mondiale i-a crescut expunerea la perturbări, practici coercitive și pârghii strategice din partea țărilor terțe, concretizate prin puncte de blocaj în lanțurile de aprovizionare, poziții de monopol asupra factorilor de producție, dependența de furnizori cu grad ridicat de risc în cazul tehnologiilor critice și vulnerabilități în infrastructura fizică și digitală esențială și în importurile de energie din țări terțe; accentuează că această dependență substanțială și structurală de actori externi pentru bunuri, servicii și infrastructuri strategice creează vulnerabilități periculoase, care trebuie abordate urgent;

5. subliniază că crizele recente – inclusiv pandemia de COVID-19, perturbările în aprovizionarea cu energie generate de războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, proliferarea taxelor vamale ilegale, restricțiile comerciale și alte măsuri protecționiste, tensiunile recurente care afectează rutele globale de transport și logistică, restricțiile coercitive aplicate accesului la materiale critice, impactul economic tot mai mare al schimbărilor climatice, cauzat inclusiv de fenomene meteorologice extreme care perturbă producția și logistica, politicile privind ajutoarele de stat și dumpingul de către țări terțe a supracapacității subvenționate în sectoare-cheie pe piețele europene – au arătat modul în care dependențele de importuri se pot traduce rapid în deficite, inflație, prejudicii aduse capacităților de producție locală și întreruperi ale producției; evidențiază că dependențele de exporturi s-au dovedit a reprezenta, de asemenea, un risc semnificativ pentru exportatorii din UE; accentuează că dependențele de importuri și de exporturi reprezintă constrângeri concrete impuse activității economice a Europei și capacității UE de a răspunde în mod eficace la șocuri externe; evidențiază că vulnerabilitățile respective sunt mai degrabă structurale decât temporare, deoarece rezultă din concentrări și monopoluri care s-au dezvoltat de-a lungul timpului;

6. își exprimă profunda îngrijorare privind denaturările sistemice ale pieței din China care alimentează supracapacitatea, inclusiv mecanismele ample de sprijin coordonate de stat, achizițiile publice strategice după principiul „cumpărați din China”, tratamentul preferențial al întreprinderilor naționale și lipsa reciprocității; reiterează că nu poate fi vorba de comerț echitabil într-un sistem în care o singură țară domină și inundă piața globală;

7. salută planul Comisiei de a crea o evaluare cuprinzătoare, sistematică și actualizată periodic a celor mai critice dependențe ale UE de-a lungul lanțurilor valorice și solicita ca evaluarea respectivă să cuprindă o analiză a vulnerabilităților care ar putea conduce la puncte de blocaj ale UE, inclusiv date cuantificate privind concentrările importurilor și cotele de piață la nivel mondial

defalcate pe țări și sectoare;

Prevenire prin diversificare, inovare și competitivitate

8. evidențiază că securitatea economică nu trebuie interpretată ca izolare economică; reiterează că deschiderea către schimburi comerciale și investiții sustenabile, combinată cu măsuri menite să abordeze concurența neloială și cu diversificarea partenerilor, a furnizorilor, a importurilor de energie și a rutelor de transport, constituie unul dintre principalele mijloace ale UE de a reduce vulnerabilitatea structurală la șocuri externe și perturbări în sectoarele critice și la practici coercitive; evidențiază că consolidarea rezilienței și a securității economice a UE ar trebui să reprezinte un obiectiv explicit al oricărui parteneriat comercial sau de investiții al UE; subliniază că, pentru o consolidare credibilă a securității economice a UE, este esențial să se stimuleze cererea de alternative produse în UE și să se creeze ecosisteme sectoriale în UE;

9. evidențiază că deschiderea pieței UE trebuie să se bazeze pe principiile reciprocității, fiabilității și neconstrângerii și nu poate fi necondiționată atunci când sunt în joc interese fundamentale în materie de securitate; accentuează că UE are puncte forte economice considerabile, în special piața sa unică de 18 mii de miliarde EUR și cei 450 de milioane de consumatori ai săi, poziția sa de lider în domeniul producției și al serviciilor de înaltă tehnologie, standardele și normele sale riguroase, precum și instituțiile sale de învățământ și programele sale de cercetare și dezvoltare (C-D) de înaltă calitate; evidențiază că punctele forte respective ar trebui valorificate în fața constrângerilor externe, în special în domeniile în care bunurile sau tehnologiile europene sunt indispensabile pe piețele globale;

10. avertizează că un mediu micro- și macroeconomic care slăbește competitivitatea întreprinderilor, inclusiv prin factori precum barierele de pe piața internă, sarcinile administrative inutile, incertitudinea în materie de reglementare, prețurile ridicate ale energiei, procedurile de autorizare excesiv de complexe și investițiile insuficiente, descurajează inovarea și subminează reziliența economică a UE și obiectivele sale de securitate;

11. evidențiază că securitatea economică a UE nu poate fi consolidată substanțial atât timp cât economia europeană rămâne excesiv de dependentă de importurile de combustibili fosili sau de tehnologii din domeniul energiei din surse regenerabile; consideră că punerea în aplicare a unor politici de decarbonizare stabile și previzibile, menite să susțină realizarea obiectivului de zero emisii nete și să oprească importurile de combustibili fosili, contribuie la consolidarea securității economice și la îmbunătățirea competitivității UE; subliniază că creșterea și accelerarea în mod substanțial a investițiilor în electrificare și într-o economie circulară sunt esențiale

pentru a reduce dependențele strategice ale UE față de actorii externi; încurajează Comisia să adopte politici axate pe cerere solide și ample, astfel încât să stimuleze cererea de bunuri strategice europene cu emisii scăzute de carbon esențiale pentru tranziția energetică, cum ar fi oțelul verde, bateriile, energia din surse regenerabile și semiconductorii; invită, în plus, Comisia să se asigure că tranziția verde nu urmează sub o altă formă aceeași logică structurală a dependenței și, în acest scop, să pună pe primele locuri capacitatea de producție la nivelul UE, constituirea de stocuri strategice și diversificarea temeinică a surselor de aprovizionare cu materii prime critice și componente pentru tehnologii curate de care depinde tranziția respectivă;

12. accentuează că o piață unică pe deplin funcțională și integrată constituie una dintre pietrele de temelie ale securității economice; relevă că o integrare mai profundă și eliminarea barierelor din calea unei piețe cu adevărat armonizate a bunurilor, serviciilor și capitalurilor constituie factori esențiali pentru modelul socioeconomic, competitivitatea și securitatea UE pe termen lung; consideră că majorarea investițiilor în educație, în inovare și în cercetare și dezvoltare constituie o componentă esențială a strategiei pe termen lung pentru a proteja securitatea economică a UE;

13. regretă dependența excesivă a UE de țări terțe pentru aprovizionarea cu materii prime critice, recunoscând că o astfel de dependență expune UE la vulnerabilități semnificative din punct de vedere geopolitic și economic și din perspectiva lanțului de aprovizionare; consideră, prin urmare, că îmbunătățirea rezilienței interne, inclusiv prin proiecte strategice în domeniul mineritului și al prelucrării la nivel intern, capacități consolidate de reciclare, o utilizare mai eficientă a resurselor și punerea deplină în aplicare a unui model de economie circulară, constituie o soluție sustenabilă și strategică; cere să se adopte un act legislativ ambițios privind economia circulară; solicită stimularea și protejarea investițiilor în tehnologii circulare inovatoare critice;

14. subliniază că protejarea cetățenilor față de materializarea șocurilor economice externe – cum ar fi perturbările lanțurilor de aprovizionare, creșterile prețurilor la energie și consecințele constrângerilor economice – constituie un obiectiv principal al politicii de securitate economică; invită Comisia și statele membre să se asigure că impactul social al măsurilor de securitate economică este evaluat sistematic și că măsurile respective nu îi afectează disproporționat pe cei mai vulnerabili;

15. reamintește că politica comercială este o componentă strategică a puterii UE și ar trebui utilizată proactiv pentru a proteja interesele de securitate ale UE și autonomia sa strategică; subliniază necesitatea de a depăși abordarea predominant defensivă și de a combina și utiliza instrumentele existente într-un mod mai strategic

și orientat spre viitor, inclusiv prin valorificarea interdependențelor economice în moduri care să consolideze poziția geopolitică a UE;

16. reamintește că eficacitatea agendei UE privind comerțul și securitatea economică depinde de aplicarea consecventă a normelor comerciale și a clauzelor esențiale din acordurile comerciale, de parteneriat și de asociere; invită, în acest sens, Comisia să își intensifice eforturile pentru a garanta respectarea deplină și eficace a propriilor sale angajamente și obligații, în special în ceea ce privește coerența politicilor în favoarea dezvoltării;

17. îndeamnă Comisia să finalizeze negocierile în curs și să aplice în mod activ o abordare strategică și ambițioasă privind acordurile comerciale și parteneriatele sectoriale cu parteneri de încredere, ca element central al strategiei sale de diversificare; consideră că diversificarea furnizorilor din țări terțe și a piețelor de export ar trebui să aibă ca temei și reper o evaluare clară a vulnerabilităților structurale ale UE; reliefează necesitatea de a pune pe primul loc completarea acordurilor de liber schimb cuprinzătoare tradiționale cu forme noi, mai flexibile și specifice de parteneriate comerciale și de investiții care să vizeze în mod explicit reducerea riscurilor aferente importurilor și exporturilor prin crearea unor lanțuri de aprovizionare sigure și reziliente în anumite sectoare cu risc ridicat; evidențiază că astfel de parteneriate ar trebui să cuprindă angajamente obligatorii și necesită implicarea deplină a Parlamentului și transparență în privința sa pe tot parcursul negocierilor, precum și aprobarea Parlamentului în procesul de ratificare;

18. subliniază importanța strategică a Acordului de asociere modernizat UE-Mercosur pentru securitatea economică a UE; accentuează că acordul va contribui la diversificarea accesului la materii prime critice și la consolidarea lanțurilor valorice reziliente;

19. evidențiază că este pertinent din punct de vedere strategic să se promoveze cooperarea economică și comercială cu India, un centru tehnologic și de producție din ce în ce mai semnificativ și cu un rol tot mai însemnat în serviciile digitale și aprovizionarea cu materii prime critice;

20. subliniază că este important să se accelereze negocierile în curs referitoare la acordurile de liber schimb cu parteneri precum Filipine și Thailanda și să se finalizeze acordul comercial cu Indonezia, având în vedere rolul lor tot mai însemnat în producția de minerale critice, produse electronice și componente pentru tehnologiile curate; evidențiază că sunt necesare cadre comerciale previzibile pentru a aborda restricțiile la export și riscurile legate de concentrarea aprovizionării, precum și pentru a ancora UE mai ferm în lanțurile valorice industriale din regiunea indo-pacifică;

21. salută finalizarea negocierilor comerciale cu Australia, un partener fiabil și cu aceeași viziune; reliefează importanța acestui parteneriat bazat pe norme pentru a susține stabilitatea aprovizionării și diversificarea lanțurilor de aprovizionare, având în vedere rezervele semnificative de materii prime critice ale Australiei și producția sa de tehnologii miniere și de prelucrare; salută continuarea colaborării cu scopul de a aborda provocările comune în materie de securitate economică, în special ținând seama de experiența directă a Australiei în a reacționa la constrângerile economice;

22. solicită instituirea unui dialog structurat UE-Regatul Unit privind securitatea economică, pentru a îmbunătăți coordonarea în materie de comerț, examinarea investițiilor și reziliența lanțurilor de aprovizionare; sprijină o cooperare mai strânsă în temeiul Acordului comercial și de cooperare UE-Regatul Unit, pentru a anticipa perturbările din sectoarele strategice;

23. sprijină solicitarea din Strategia indo-pacifică a UE de a aprofunda cooperarea în materie de securitate economică cu partenerii asiatici, inclusiv prin parteneriate consolidate cu membrii Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est și printr-o interacțiune mai strânsă cu partenerii care participă la Acordul de parteneriat transpacific cuprinzător și progresiv;

24. îndeamnă statele membre să ratifice acordurile de liber schimb restante;

25. invită Comisia să propună un dialog reînnoit și cuprinzător privind comerțul și investițiile cu țările și regiunile în curs de dezvoltare, pe baza unor parteneriate reciproc avantajoase care nu se limitează la extinderea accesului pe piață sau extracția resurselor naturale; subliniază că este important să se promoveze crearea de valoare la nivel local și regional, în cadrul unor acorduri comerciale și parteneriate sectoriale, prin elaborarea unor lanțuri valorice curate și durabile, promovând, în același timp, o dezvoltare incluzivă și durabilă și asigurând protecția standardelor de mediu și a drepturilor lucrătorilor;

26. observă că, în prezent, UE depinde de China pentru aproximativ 98 % din aprovizionarea cu pământuri rare și pentru peste 90 % din importurile de magneziu, ratele de reciclare internă pentru pământurile rare rămân sub 1 %, iar peste 60 % din capacitatea globală de rafinare a litiului și peste 85 % din capacitatea de prelucrare a pământurilor rare sunt concentrate într-o singură țară terță, ceea ce face ca UE să fie departe de a îndeplini obiectivele stabilite în Regulamentul privind materiile prime critice; evidențiază importanța acordurilor încheiate în acest domeniu cu țări care împărtășesc aceeași viziune și necesitatea de a continua negocierea unor noi parteneriate pentru a consolida reziliența lanțurilor de aprovizionare ale UE;

27. accentuează că politica comercială a UE ar trebui să aibă drept obiectiv strategic diversificarea surselor de aprovizionare cu materii prime critice, având în vedere rolul lor esențial în tranziția verde și cea digitală și în apărare; constată că, deși Regulamentul privind materiile prime critice este un pas important către a consolida reziliența UE, rămâne insuficient pentru a aborda principalele vulnerabilități, în special concentrarea în continuare a capacităților de rafinare și de prelucrare într-un număr limitat de țări terțe; evidențiază că regulamentul se bazează pe criterii de referință fără caracter obligatoriu la nivelul UE, iar disponibilitatea unei finanțări specifice și capacitatea de aplicare eficace rămân limitate;

28. salută inițiativa RESourceEU de a majora finanțarea destinată mineritului intern, capacităților de prelucrare și reciclării cu caracter strategic; subliniază însă că măsurile de promovare respective trebuie însoțite de măsuri de protecție și parteneriat, cu scopul de a reduce cu succes riscurile aferente lanțului valoric al materiilor prime critice până în 2030; reiterează că argumentele economice pe termen lung și viabilitatea investițiilor în favoarea materiilor prime critice fiabile ar trebui, prin urmare, să fie însoțite de prețuri minime și de garanții de cerere minimă, în strânsă cooperare cu țări care împărtășesc aceeași viziune, contracarând, astfel, riscul ca o țară terță să abuzeze de pozițiile sale de monopol pentru a submina concurenții vulnerabili; evidențiază că inițiativa RESourceEU trebuie să devină un instrument eficace pentru a accelera atingerea obiectivelor pentru 2030 stabilite în Regulamentul privind materiile prime critice; reliefează că, fără mobilizarea rapidă a unui sprijin financiar coordonat pentru proiectele de extracție, prelucrare și reciclare, UE nu va fi în măsură să își îndeplinească criteriile de referință în termenul stabilit;

29. subliniază că diplomația UE în domeniul materiilor prime critice ar trebui să meargă mai departe de extracție și de accesul la resurse primare și ar trebui să abordeze sistematic activitățile de prelucrare și rafinare și activitățile din aval, pentru care vulnerabilitățile strategice și riscurile de concentrare rămân deosebit de ridicate;

Monitorizarea, gestionarea și atenuarea riscurilor identificate

30. concluzionează că, pentru a proteja suveranitatea economică și politică a UE, integritatea pieței unice, reziliența lanțurilor de aprovizionare, viabilitatea economică a întreprinderilor din UE și mijloacele de subzistență ale cetățenilor UE, inclusiv din perspectiva unor locuri de muncă de calitate, este esențial să se consolideze securitatea economică a UE; subliniază că o abordare cuprinzătoare și integrată a securității economice nu ar trebui să aibă ca obiectiv doar reducerea dependențelor externe, ci și dezvoltarea autonomiei strategice în domeniul materiilor prime critice, al tehnologiei, al energiei, al transporturilor, al finanțelor și al infrastructurii digitale; invită, prin urmare, Comisia să integreze securitatea economică în

toate politicile industriale, inclusiv în legislația sectorială și în evaluările de risc ale lanțurilor de aprovizionare, cu scopul de a asigura o abordare coerentă;

31. recunoaște că anumite expuneri economice critice, având în vedere amploarea, concentrarea, importanța strategică sau ireversibilitatea lor, necesită măsuri de atenuare specifice, urgente și decisive; subliniază că, în astfel de cazuri, măsurile pot în mod legitim să cuprindă restricții sau interdicții privind accesul pe piață, activitatea economică sau fluxurile de investiții din țări terțe, cu scopul de a proteja ordinea publică și interesele esențiale ale UE; reiterează că accesul la piața unică constituie cel mai important factor de influență al UE și invită Comisia și statele membre să utilizeze dependențele inverse pentru a exercita presiuni asupra țărilor terțe pentru a elimina restricțiile nelegitime la export impuse UE;

32. încurajează Comisia să propună mai multe măsuri pentru a preveni sau a limita riscurile la adresa securității economice; susține, în acest sens, propunerea Comisiei de a obliga operatorii din UE să diversifice furnizorii în anumite sectoare cu risc ridicat; consideră că obligația ar trebui extinsă în viitor pentru a impune operatorilor și să diversifice țările sau regiunile de aprovizionare;

33. reliefează necesitatea de a elabora instrumente eficace pentru a monitoriza, identifica și evalua din timp riscurile pentru securitatea economică de-a lungul lanțurilor valorice din domeniile cu risc ridicat, cu scopul de a face posibilă cartografierea proactivă a dependențelor strategice existente și potențiale; evidențiază că statele membre și sectorul privat sunt parteneri fundamentali în identificarea și evaluarea dependențelor; sprijină propunerea Comisiei de a înființa un centru de informații privind securitatea economică, pentru a consolida informațiile disponibile; invită Comisia să elaboreze instrumente destinate schimbului de informații economice cu partenerii internaționali, pentru a anticipa acțiunile țărilor terțe care utilizează dependențele ca arme împotriva UE;

34. îndeamnă Comisia să instituie un tablou de bord anual al securității economice, pentru a evalua sistematic progresele înregistrate în realizarea obiectivelor stabilite în Strategia pentru securitate economică; subliniază că un astfel de mecanism ar trebui să cuprindă indicatori clari și măsurabili care să arate, printre altele, reducerea dependențelor critice în funcție de sector, numărul instrumentelor de apărare comercială identificate drept relevante pentru securitatea economică și creșterea numărului de furnizori alternativi; reliefează că raportarea transparentă și periodică este esențială pentru a garanta asumarea răspunderii și ajustarea în cunoștință de cauză a politicilor;

35. evidențiază că astfel de măsuri ar trebui să fie proporționale și adaptate la gravitatea și persistența riscului, să se bazeze pe praguri

de risc clar definite, pe criterii obiective și verificabile și pe evaluări prealabile și să facă obiectul unei monitorizări și al unei revizuiri continue;

36. accentuează că, în conformitate cu propunerea Comisiei din comunicarea comună din 3 decembrie 2025, instrumentele existente ale UE concepute pentru a aborda vulnerabilitățile structurale, denaturările pieței și comportamentele în afara pieței ar trebui modernizate, după caz, și utilizate mai strategic și decisiv și subliniază că utilizarea lor fragmentată, ezitantă sau inconsecventă le subminează eficacitatea, inclusiv efectul de descurajare; invită Comisia să scurteze calendarul investigațiilor în materie de apărare comercială și să urmeze exemplul mai multor țări, recurgând într-o măsură mai mare la dispozițiile existente privind riscul de prejudiciu și la măsurile provizorii, permise deopotrivă prin lege, dar insuficient utilizate, cu scopul de a împiedica industria Uniunii să sufere daune ireparabile;

37. subliniază că, deși securitatea economică nu poate fi asigurată pe termen lung prin măsuri generale autarhice sau protecționiste, în prezent este urgent necesar să se adopte măsuri specifice pentru a opri valul dezindustrializării și pentru a proteja sectoarele strategice din UE de concurența neloială sub forma importurilor ieftine din țări terțe în sectoare ca oțelul, produsele chimice, produsele farmaceutice, energia din surse regenerabile și produsele ecologice; invită Comisia să elaboreze un plan de acțiune pentru a proteja sectoarele strategice ale UE cele mai expuse riscului de supracapacitate mondială;

38. consideră că extinderea simultană de către anumite economii naționale majore din afara UE, în special China, a capacității industriale în mai multe sectoare strategice reprezintă o provocare competitivă sistemică imposibil de abordat în mod adecvat prin răspunsuri sectoriale; consideră că astfel de riscuri sistemice necesită răspunsuri sistemice, care să vizeze condițiile structurale ce generează supracapacitate la scară largă în loc să le gestioneze consecințele la nivel de piață;

39. salută propunerea Comisiei din 7 octombrie 2025 de regulament privind abordarea efectelor comerciale negative ale supracapacității mondiale pe piața oțelului din Uniune[11] ca o recunoaștere a importanței strategice de a menține un sector siderurgic european viabil; subliniază că pierderea capacităților europene de producție a oțelului ar constitui un risc ireversibil pentru securitatea economică; constată însă că problema supracapacității nu se limitează la oțel și aluminiu, ci afectează și multe alte sectoare, cum ar fi produsele chimice și produsele derivate din oțel și aluminiu; se declară preocupat că investigațiile în materie de apărare comercială se

11 COM(2025)0726.

desfășoară prea lent, necesită prea multe resurse și tratează prea granular particularitățile produselor pentru a aborda în mod adecvat denaturările cauzate de supracapacitate la nivelul întregii economii; consideră că UE ar trebui să se doteze cu instrumente adecvate pentru a monitoriza și a aborda supracapacitatea sistemică de-a lungul întregului lanț valoric;

Instrumentele de politică comercială, asigurarea respectării normelor și descurajarea

40. subliniază că descurajarea și competitivitatea sunt slăbite atunci când măsurile de asigurare a respectării normelor întârzie sau sunt inconsecvente ori percepute ca incerte; invită, prin urmare, Comisia să garanteze că se vor lua decizii în timp util și să asigure criterii clare de activare și consecințe previzibile odată ce s-a stabilit prezența sau pericolul unor riscuri pentru securitatea economică sau practici neloiale;

41. reliefează că pentru a asigura cu eficacitate respectarea normelor politicii comerciale a UE și pentru dimensiunea tot mai mare a securității economice sunt necesare resurse administrative și tehnice adecvate; invită Comisia să garanteze că Direcția Generală Comerț și Securitate Economică din cadrul său dispune de efective de personal, cunoștințe de specialitate și resurse adecvate pentru a aplica în mod efectiv instrumentele de apărare comercială și a pune în practică strategia de securitate economică a UE; subliniază că, în contextul geoeconomic actual, ar trebui consolidate capabilitățile de securitate economică ale UE;

42. evidențiază că asigurarea sistematică a respectării normelor comerciale actuale constituie răspunsul principal și proporțional al UE în situații de neconformitate și o condiție prealabilă pentru orice strategie credibilă de securitate economică; regretă însă că nu este suficient să se asigure respectarea normelor actuale pentru a aborda întru totul problema; solicită, prin urmare, Comisiei să introducă taxe antidumping mai mari, asemănătoare celor aplicate de parteneri comparabili, pentru a contracara reorientarea schimburilor comerciale și dumpingul pe piața UE; invită Comisia și să includă costurile de mediu și cheltuielile cu energia și forța de muncă în calculul marjei de dumping a exportatorilor din țările terțe și să renunțe la regula taxei celei mai mici, care nu este impusă de Organizația Mondială a Comerțului (OMC);

43. constată că procedurile antidumping și antisubvenție au o sferă de aplicare prea restrânsă, necesită prea multe resurse și sunt prea lente pentru a aborda amploarea și natura structurală a provocărilor în materie de competitivitate și a supracapacității cu care se confruntă în prezent industria UE;

44. subliniază că obiectivele de reziliență ale UE – între care capacitatea

de a gestiona tranziția ecologică, economică și socială într-un mod sustenabil, echitabil și democratic, menținerea sănătății oamenilor, animalelor și plantelor și protejarea resurselor naturale – sunt înrădăcinate ferm în dreptul primar și secundar al UE; consideră că acest cadru juridic oferă o bază solidă și în mare măsură neexploatată pentru invocarea excepțiilor generale prevăzute la articolul XX din Acordul general pentru tarife și comerț; invită Comisia să utilizeze mai bine și mai sistematic excepțiile prevăzute la articolul XX în cazurile în care măsurile UE în favoarea acestor obiective legitime de politică sunt contestate în cadrul OMC;

45. solicită Comisiei să propună modificări ale instrumentelor existente pentru a face posibilă o utilizare mai activă, mai strategică și mai coordonată și să propună noi instrumente în cazul în care s-a identificat o lacună clară și demonstrabilă privind eficacitatea instrumentelor existente ale UE; solicită raționalizarea legislației și a inițiativelor actuale și viitoare de importanță pentru securitatea economică;

46. subliniază că credibilitatea răspunsului UE la constrângerile economice depinde în primul rând de disponibilitatea sa de a identifica și de a caracteriza formal practicile coercitive în timp util, deci de a iniția procesul pe care se bazează atât descurajarea, cât și puterea de negociere; consideră că instrumentul de contracarare a acțiunilor coercitive este cel mai adecvat mijloc de valorificare a punctelor forte ale UE în acest sens; subliniază că instrumentul ar trebui activat în cazul măsurilor coercitive sau al amenințărilor cu astfel de acțiuni și că ar trebui explorate toate posibilitățile de detensionare, iar contramăsurile ar trebui impuse doar în ultimă instanță;

47. invită Comisia să consolideze urgent capacitatea de descurajare a UE; îndeamnă Comisia să dezvolte o strategie proactivă pentru a răspunde amenințărilor care vizează suveranitatea economică a UE, inclusiv infrastructura sa critică de bază; subliniază că o astfel de strategie trebuie să poată descuraja rapid și eficient actorii străini să își concretizeze amenințările, utilizând întregul arsenal de contramăsuri al UE;

48. accentuează că, în cazul în care măsurile de asigurare a respectării normelor și dialogul nu conduc la o schimbare a comportamentului, răspunsul UE ar trebui să urmeze o abordare treptată, proporțională și reversibilă de escaladare, făcând posibilă intensificarea presiunilor într-un mod controlat, cu menținerea securității juridice și a unor opțiuni credibile de detensionare; îndeamnă Comisia să răspundă mai ferm în această privință, reamintind că măsurile care nu corectează comportamentele prejudiciabile și coercitive riscă să submineze credibilitatea și influența politicii comerciale a UE, generând un cost politic inițial ridicat al intervenției, fără însă a restabili condiții de concurență echitabile;

49. îndeamnă Comisia să garanteze că aplicarea instrumentelor de asigurare a respectării normelor, de apărare comercială și de contracarare a acțiunilor coercitive este armonizată într-un cadru operațional coerent, în coordonare cu statele membre și cu operatorii economici; invită, în plus, Comisia să evalueze elaborarea unui mecanism de repartizare a sarcinilor la nivelul UE, care să contribuie la a împărți costurile răspunsurilor naționale la constrângerile economice, asigurând coeziunea politică și reziliența economică în caz de escaladare a tensiunilor comerciale;

50. subliniază că puterea de finanțare publică a Europei reprezintă un punct forte principal al UE; consideră că fondurile publice ale UE nu ar trebui utilizate decât dacă se poate demonstra că întăresc suveranitatea și reziliența UE; solicită Comisiei să valorifice acest punct forte și să instituie un instrument de suspendare a finanțării, care să permită restricționarea rapidă a accesului la fondurile UE în situațiile în care țările terțe adoptă măsuri ce subminează securitatea economică a UE;

51. subliniază că este necesar să se asigure accesul sigur și neîntrerupt la componente critice, la materii prime și la tehnologii generice utilizate în producția în domeniul apărării; evidențiază că vulnerabilitățile lanțului de aprovizionare în sectoarele cu dublă utilizare pot afecta direct pregătirea operațională a UE și reziliența sa economică;

52. evidențiază că legăturile din ce în ce mai strânse dintre inovarea civilă și aplicațiile din domeniul apărării necesită o abordare comună a examinării, a controlului exporturilor și a supravegherii investițiilor în sectoarele cu dublă utilizare, pentru a preveni transferurile neintenționate de tehnologii sensibile, menținând în același timp competitivitatea UE;

53. evidențiază limitările structurale ale cadrului UE de control al exporturilor de produse cu dublă utilizare, în special dependența sa de regimuri multilaterale cu funcționare lentă, capacitatea sa limitată de a anticipa și de a răspunde la tehnologiile emergente și care evoluează rapid, precum și punerea în aplicare fragmentată în rândul statelor membre;

54. consideră că actualul cadru de control al exporturilor este un amalgam de politici și măsuri naționale diferite la nivelul statelor membre, care este lipsit de eficacitatea, coerența și viteza necesare pentru a răspunde actualului context geoeconomic; subliniază că reformarea și depășirea politicilor naționale existente de control al exporturilor este necesară de urgență pentru a asigura securitatea economică a UE; accentuează necesitatea de a dezvolta un regim armonizat pentru controlul exporturilor la nivelul UE; evidențiază că alinierea controalelor la export cu partenerii internaționali ar consolida în mod semnificativ securitatea economică a UE;

55. salută actualizările recente ale listei UE de control al exporturilor de produse cu dublă utilizare, în conformitate cu lista convenită sub auspiciile Aranjamentului de la Wassenaar, chiar dacă Rusia și-a exercitat dreptul de veto asupra acestuia; solicită revizuirea urgentă a Regulamentului (UE) 2021/821[12] pentru a permite UE să exprime o părere unitară în materie de controale ale exporturilor și pentru a stabili controale uniforme în întreaga UE, menținând în același timp alinierea internațională și securitatea juridică pentru operatori; solicită, în acest context, înființarea unei unități consolidate pentru politica economică externă comună în cadrul Comisiei, care să abordeze provocările în continuă evoluție legate de securitatea economică generate de eludarea persistentă a controalelor la export și a sancțiunilor UE de către țări terțe; observă că această unitate ar trebui să fie sprijinită de serviciile de informații ale statelor membre, dispunând de un acces sporit la informații în timp real privind rețelele de eludare și de capabilități de partajare a informațiilor în timp real cu industria, pentru a identifica tacticile de eludare emergente; constată, de asemenea, că aceasta ar trebui să fie dotată cu autoritatea de a pune în aplicare controlul exporturilor și cu resurse pentru dezvoltarea tehnologică, pentru analiză și pentru coordonare internațională, precum și cu autoritatea de a pune în aplicare sisteme solide de verificare și tehnologii de urmărire a lanțului de aprovizionare;

56. subliniază că politica de securitate și apărare comună a UE ar trebui să asigure coerența cu obiectivele de securitate economică ale UE; evidențiază că dependențele strategice, vulnerabilitățile lanțurilor de aprovizionare și practicile economice coercitive au din ce în ce mai multe implicații directe de securitate și afectează capacitatea bazei industriale și tehnologice de apărare a UE; solicită integrarea sistematică a considerentelor de securitate economică în politicile strategice, în planificarea apărării și în mecanismele de răspuns la situații de criză ale UE, pentru a consolida pregătirea și reziliența UE într-un mediu geopolitic tot mai contestat;

Investiții, fluxuri de capital și expunere strategică

57. salută lucrările în curs la actul legislativ privind accelerarea activității industriale și subliniază potențialul său de a contribui la atingerea obiectivelor de securitate economică ale UE; consideră că actul ar putea aduce o contribuție substanțială la reducerea dependențelor strategice și la consolidarea rezilienței UE în fața șocurilor externe și a practicilor coercitive;

58. subliniază că programele finanțate de UE în sectoarele sensibile din

---

[12] Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare (JO L 206, 11.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

punct de vedere strategic ar trebui să fie concepute și puse în aplicare astfel încât să ofere beneficii în primul rând investițiilor care consolidează capacitatea industrială europeană, dezvoltarea tehnologică și crearea de valoare în UE; accentuează că accesul la finanțarea UE în aceste sectoare ar trebui să facă obiectul unor garanții și condiții adecvate, pentru a garanta că beneficiarii nu prezintă riscuri la adresa securității economice și că activitățile finanțate contribuie în mod eficace la reziliența pe termen lung și la interesele strategice ale UE;

59. subliniază că sunt necesare, de asemenea, măsuri de stimulare a producției în UE, pentru ca UE să devină mai indispensabilă în lanțurile de aprovizionare critice și în punctele de blocaj; salută cerințele de reziliență prevăzute în Regulamentul privind industria „zero net”[13] și subliniază importanța combinării acestora cu cote de la furnizori fiabili, inclusiv în vederea stimulării furnizorilor alternativi cu sediul în UE și a atingerii obiectivelor de producție stabilite în Regulamentul privind industria „zero net”;

60. subliniază că deciziile în materie de achiziții publice în sectoarele strategice ar trebui utilizate ca pârghie pentru a consolida capacitatea industrială, securitatea aprovizionării și securitatea economică a UE; accentuează că accesul la contractele de achiziții publice în astfel de sectoare și la sprijinul asociat din partea UE ar trebui să facă obiectul unor condiții de eligibilitate clare, garantând că entitățile participante nu prezintă riscuri la adresa securității economice;

61. subliniază că este necesar să se remedieze lipsa accesului reciproc la achizițiile publice în sectoarele-cheie; solicită utilizarea eficace, în raport cu țările terțe, a instrumentelor UE pentru a răspunde măsurilor restrictive sau discriminatorii privind achizițiile publice, pe baza principiului unor condiții de concurență echitabile;

62. reamintește că investițiile transfrontaliere și fluxurile de capital sunt vectori importanți ai creșterii, ai inovării și ai competitivității în UE; constată că întreprinderile europene în fază de extindere care au nevoie de finanțări de peste 1 miliard EUR sunt frecvent forțate să părăsească UE pentru a asigura capital; solicită, prin urmare, Comisiei să finalizeze urgent uniunea piețelor de capital, iar Fondului european pentru competitivitate să elimine acest deficit de finanțare a întreprinderilor în fază de extindere; constată însă că investițiile pot crea situații de expunere în cazul în care controlul, influența sau accesul la active, tehnologii sau infrastructuri critice

---

13 Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).

sensibile se concentrează în țări terțe;

63. evidențiază importanța Regulamentului revizuit privind examinarea investițiilor străine directe ca instrument de securitate economică de bază și solicită aplicarea sa coerentă, eficace și riguroasă în toate statele membre, inclusiv prin mecanisme naționale cuprinzătoare de examinare, termene clare și dinamici de cooperare și schimburi de informații consolidate între autoritățile naționale și Comisie, precum și o monitorizare eficace în cazul în care sunt identificate riscuri; cere Comisiei să utilizeze pe deplin și în mod proactiv dispozițiile din regulamentul revizuit pentru a se asigura că lista tehnologiilor critice este revizuită constant și actualizată periodic;

64. solicită o abordare europeană mai coerentă și mai coordonată în ceea ce privește examinarea investițiilor, sprijinită de o mai bună asigurare a respectării legii la nivelul UE și de condiții de acces pe piață mai ferme și mai clar definite; solicită, în acest sens, mecanisme suplimentare solide de examinare a investițiilor străine directe, cu indicatori de securitate economică, cum ar fi asocierile în participație, transferul de tehnologii către entități europene, acordurile de achiziționare a producției prin care partenerii de investiții străine se angajează să achiziționeze o anumită cotă din producție, ocuparea forței de muncă în rândul lucrătorilor din UE și integrarea în lanțurile valorice ale UE;

65. se declară foarte îngrijorat de ritmul tot mai accelerat în care marile întreprinderi tehnologice din afara UE își consolidează puterea de piață în domeniul IA și al tehnologiilor cuantice; invită Comisia să evalueze dacă mecanismele existente ale UE sunt echipate în mod adecvat pentru a detecta, a revizui și, dacă este necesar, a opri tranzacțiile netradiționale, cum ar fi acordurile de tip HALO („hire-and-license-out”), care subminează securitatea economică a UE în sectoarele sensibile din punct de vedere strategic prin eludarea pragurilor de notificare a concentrărilor economice și a controlului examinării investițiilor străine directe;

66. remarcă experiența Japoniei în consolidarea cadrului său de securitate economică în urma întreruperii din 2010 a aprovizionării cu pământuri rare, care a expus riscurile strategice ale dependenței excesive de un singur furnizor; evidențiază, drept model, rolul jucat de Ministerul Economiei, Comerțului și Industriei al acestei țări în coordonarea examinării investițiilor, a controalelor la export și a măsurilor privind reziliența industrială;

67. invită UE să desprindă învățăminte din rolul jucat de Comitetul pentru investiții străine din SUA în asigurarea unei abordări coerente și coordonate a examinării investițiilor și a protejării tehnologiilor critice la nivelul diferitelor agenții și instituții;

68. accentuează că investițiile care afectează infrastructura critică

necesită o vigilență sporită, deoarece schimbările în ceea ce privește dreptul de proprietate, guvernanța sau controlul operațional pot afecta în mod direct securitatea și continuitatea aprovizionării, inclusiv, în special, nodurile majore de transport și logistică esențiale pentru comerțul extern și mobilitatea militară, precum și infrastructura de producție, transport, distribuție și stocare a energiei; este profund îngrijorat de adâncirea dependenței de furnizorii cu grad ridicat de risc în infrastructura critică a UE; concluzionează că UE și-a reprodus dependența de combustibilii fosili în importurile sale de tehnologii curate din țări terțe cu grad ridicat de risc, în special în sectorul eolian, solar și al bateriilor, observând că acestea sunt adesea echipate cu funcții de monitorizare și de actualizare de la distanță, generând riscuri semnificativ mai mari de exfiltrare a datelor, de perturbare a sistemelor sau de interferență de la distanță în rețelele energetice, în sistemele de transport și în alte infrastructuri critice; consideră că astfel de dependențe structurale expun UE la constrângeri economice și la vulnerabilități de securitate într-un moment de concurență geopolitică sporită și îndeamnă UE să devină mai autonomă în aceste sectoare; salută revizuirea Regulamentului privind securitatea cibernetică[14], ca pe o oportunitate de a garanta că tuturor operatorilor de infrastructură critică le este restricționată utilizarea de sisteme cu capabilități de monitorizare de la distanță care sunt fabricate de furnizori cu risc ridicat sau cu tehnologii licențiate de aceștia;

69. consideră că este esențial ca Comisia să exercite un rol mai important în asigurarea securității economice a UE, proporțional cu competența exclusivă a UE în domeniul politicii comerciale comune în temeiul articolului 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; reliefează, în acest sens, Regulamentul privind subvențiile străine[15] ca fiind un instrument puternic și eficace la nivelul UE pentru a proteja piața internă de denaturări și subliniază valoarea sa disuasivă semnificativă; consideră că este crucial ca răspunderea finală pentru autorizarea sau blocarea investițiilor străine directe în UE să revină Comisiei, în cazul în care ele generează riscuri la adresa securității economice la nivelul UE; avertizează că a lăsa astfel de decizii la latitudinea statelor membre creează riscul unei uniformizări la un nivel inferior, prin care concurența pentru

---

14 Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernetice pentru tehnologia informației și comunicațiilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 526/2013 (Regulamentul privind securitatea cibernetică) (JO L 151, 7.6.2019, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

15 Regulamentul (UE) 2022/2560 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind subvențiile străine care denaturează piața internă (JO L 330, 23.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

investiții în exterior determină fiecare stat membru să aprobe tranzacții care sunt dăunătoare intereselor colective ale UE; invită Comisia să utilizeze pe deplin și în mod ferm competențele sale în temeiul Regulamentului privind subvențiile străine, inclusiv prin investigații *ex officio*, pentru a aborda practicile emergente de eludare, cum ar fi delocalizarea taxelor, prin care exportatorii achiziționează sau înființează unități de producție în țări terțe sau în UE pentru a obține o nouă origine a mărfurilor, eludând astfel taxele antidumping sau antisubvenție existente în UE, sau pentru a dobândi o poziție de monopol pe piața UE;

70. subliniază că riscurile la adresa securității economice apar și atunci când investițiile în exterior, parteneriatele strategice sau procesele de restructurare a întreprinderilor fac posibil ca tehnologiile sensibile, capacitățile de producție sau know-how-ul tehnic să se transfere, dezvolte sau extindă în afara UE, inclusiv prin investiții de tip greenfield, întreprinderi comune, acorduri pentru acordarea licențelor, servicii de fabricație pe bază de contract sau relocarea principalelor activități de cercetare, dezvoltare și producție; relevă că astfel de transferuri pot slăbi baza industrială a UE sau poziția sa de lider tehnologic pe termen lung;

71. ia act de recomandările Comisiei privind investițiile în exterior și subliniază necesitatea de a dezvolta o înțelegere comună la nivelul UE a potențialelor riscuri care decurg din investiții, parteneriate sau restructurări ale întreprinderilor; subliniază importanța unei abordări specifice, bazate pe riscuri și pe dovezi și proporționale, limitată la riscuri clar identificate și bine definite, pentru a evita efectele de propagare nedorite asupra activităților economice legitime și pentru a se asigura că competitivitatea, capacitatea de inovare și angajamentul economic legitim al UE la nivel mondial nu sunt subminate; solicită Comisiei să propună cât mai curând posibil un cadru pentru examinarea investițiilor în exterior, menit să abordeze riscurile de scurgeri de tehnologie critică;

72. evidențiază că, pentru a-și proteja securitatea economică, UE trebuie să își mențină controlul efectiv, capacitatea decizională și autonomia operațională sau indispensabilitatea strategică în ceea ce privește tehnologiile critice, inclusiv, în special, semiconductorii avansați și microelectronica, infrastructura de cloud și de date, IA și calculul de înaltă performanță, tehnologiile cuantice, robotica avansată, sistemele spațiale și prin satelit, tehnologiile de securitate cibernetică și de criptare, precum și tehnologiile esențiale legate de energie, deoarece ele reprezintă piloni esențiali ai suveranității tehnologice și economice a Europei; invită Comisia să se asigure că riscurile legate de investiții în domeniile sus-menționate sunt evaluate și abordate în mod specific și confidențial;

73. subliniază că UE ar trebui să participe pe deplin la cadrele de coordonare emergente în domeniul semiconductorilor; evidențiază că

UE este în prezent subreprezentată în astfel de acorduri, în pofida rolului strategic pe care îl au unele întreprinderi din UE în lanțurile mondiale de aprovizionare cu semiconductori;

74. subliniază că, în sectoarele sensibile din punct de vedere strategic, proprietatea intelectuală și know-how-ul industrial constituie active strategice esențiale, al căror control și localizare sunt esențiale pentru securitatea economică a UE; subliniază că sprijinul public, deciziile de achiziții publice și autorizațiile pentru investiții străine ar trebui să includă garanții care să asigure că proprietatea intelectuală critică generată sau dezvoltată în UE rămâne ancorată efectiv în UE și nu este transferată în afara acesteia în moduri care subminează poziția de lider tehnologic și capacitatea industrială a UE;

75. subliniază că riscurile la adresa securității economice pot apărea și după realizarea unei investiții și evidențiază necesitatea unei monitorizări și a unei evaluări eficace a riscurilor privind evoluțiile post-investiții, inclusiv a guvernanței, a procesului de luare a deciziilor strategice și a potențialului transfer de tehnologii critice sau de know-how, pentru a garanta că obiectivele cadrului UE de examinare a investițiilor sunt îndeplinite pe deplin;

Securitatea economică în cadrul politicilor sectoriale

76. consideră rutele de transport maritim, porturile și serviciile logistice ca fiind active critice de securitate economică și subliniază că protejarea libertății de navigație ar trebui să constituie un obiectiv diplomatic și militar principal al UE; solicită consolidarea planificării pentru situații neprevăzute și a mecanismelor coordonate de pregătire la nivelul UE pentru a aborda perturbările prelungite care afectează principalele puncte de blocaj, cum ar fi strâmtoarea Ormuz;

77. solicită instituirea unui mecanism al UE de reziliență a transportului aerian de marfă pentru bunuri esențiale (de exemplu, consumabile medicale și componente critice), care să includă mobilizarea rapidă a capacității și autorizații simplificate în perioadele de criză;

78. solicită o abordare strategică a coridoarelor de transport feroviar de marfă, acordând prioritate consolidării și integrării rețelei interne de transport de marfă a UE pentru a aborda ineficiențele și blocajele existente, sprijinind în același timp legăturile diversificate și reziliente cu țările terțe, inclusiv de-a lungul rutelor Europa-Asia; subliniază necesitatea unei evaluări a riscurilor în ceea ce privește infrastructura coridoarelor, operatorii și sistemele digitale care sprijină transportul feroviar de marfă;

79. observă că primele de asigurare maritimă și clasificările de risc pot deveni bariere de facto în calea comerțului în perioadele de criză; solicită încheierea unui angajament la nivelul UE cu asigurătorii, cu actorii din domeniul clasificării și cu întreprinderile de transport

maritim, pentru a asigura continuitatea transporturilor critice și pentru a preveni manipularea prin coerciție;

80. solicită să se utilizeze mai intens datele privind transportul maritim și containerele de marfă pentru a detecta coerciția, eludarea și deturnarea ilicită, inclusiv să se îmbunătățească capacitatea UE de a identifica utilizarea unor tipare neobișnuite de alegere a rutelor și a nodurilor de transbordare pentru eludarea sancțiunilor;

81. solicită introducerea unui punct rapid de trecere a frontierei și vamal în regim de criză al UE pentru factorii de producție critici și bunurile esențiale, în cadrul reconceperii Codului vamal al UE, și observă că acesta urmează să fie activat în timpul evenimentelor perturbatoare majore, cu criterii armonizate pentru a evita fragmentarea între statele membre;

82. solicită consolidarea rezilienței UE în fața perturbărilor la scară largă ale sistemului global de navigație prin satelit (GNSS), inclusiv bruierea și spoofingul care afectează aviația, prin implementarea unor protocoale de navigație de rezervă și a unor alternative de poziționare securizate și a unor sisteme solide de detectare și atenuare, inclusiv, după caz, a unor capacități sprijinite de IA pentru operațiuni critice;

83. avertizează că incursiunile repetate ale dronelor deasupra marilor aeroporturi europene au expus vulnerabilități grave în spațiul aerian european și au condus la perturbări semnificative ale traficului aerian și ale rutelor de transport de marfă; subliniază că protecția infrastructurii critice, cum ar fi nodurile aeriene, trebuie tratată ca o prioritate în materie de securitate economică, necesitând măsuri coordonate la nivelul UE, pentru a preveni perturbarea operațională a infrastructurii critice de transport;

84. subliniază că infrastructura energetică critică, cum ar fi terminalele de gaz natural lichefiat (GNL), conductele de interconectare, stocarea sau rețelele electrice, trebuie tratată ca activ de securitate economică, făcând obiectul unei examinări solide a proprietății, a controlului și a principalilor furnizori de servicii, astfel cum se prevede în Regulamentul revizuit privind examinarea ISD;

85. solicită elaborarea unui plan specific al UE pentru reducerea dependențelor cu risc ridicat din ciclul combustibilului nuclear, inclusiv protocoale coordonate privind diversificarea și achizițiile publice de urgență;

86. observă că recenta pană masivă de electricitate care a avut loc în UE a expus vulnerabilități atât în stabilitatea rețelei, cât și în sistemele de comandă digitală care susțin infrastructura energetică critică și a generat efecte economice imediate în cascadă, cu riscuri de creștere a dependenței de țările terțe;

87. subliniază că capacitatea centrelor de date ale UE rămâne insuficientă pentru a răspunde cererii în creștere rapidă de calcul de înaltă performanță și avansat, Europa reprezentând numai aproximativ 15 % din capacitatea globală de centre de date cu hiperscalare, în timp ce cererea europeană se extinde cu rate anuale alcătuite din două cifre;

88. subliniază importanța unei mai bune verificări a contractelor de proprietate, de exploatare și de întreținere în ceea ce privește cablurile submarine, stațiile de debarcare și nodurile de internet esențiale, care sunt active strategice;

89. solicită o protecție specifică împotriva achizițiilor ostile de întreprinderi digitale nou-înființate strategice, inclusiv examinarea participațiilor minoritare, a instrumentelor convertibile și a acordurilor de transfer de proprietate intelectuală, asigurând, în același timp, canale adecvate la nivel înalt pentru investițiile UE;

90. constată cu îngrijorare că, potrivit celui de al doilea raport referitor la progresele statelor membre în punerea în aplicare a setului de instrumente al UE privind securitatea cibernetică a rețelelor 5G, 14 state membre încă nu au pus în aplicare restricții privind furnizorii cu un grad ridicat de risc, ceea ce creează vulnerabilități de securitate semnificative; salută abordarea bazată pe risc și asigurarea mai strictă a aplicării legii, astfel cum se prevede în propunerea de revizuire a Regulamentului privind securitatea cibernetică pentru cazurile cu risc ridicat;

91. subliniază că, pentru a consolida securitatea economică a UE, este necesar ca întreprinderile din UE care utilizează tehnologii de vârf să fie protejate împotriva constrângerilor și sprijinite prin promovarea unor condiții de concurență echitabile;

92. subliniază că cadrul de reglementare în domeniul digital al UE reprezintă un pilon fundamental al suveranității sale; evidențiază că asigurarea respectării acestui cadru trebuie să rămână neafectată de presiuni externe sau de amenințări cu măsuri de retorsiune care decurg din litigii comerciale;

93. salută viitoarele propuneri de act legislativ al UE privind tehnologiile cuantice, de act legislativ privind dezvoltarea tehnologiei de tip cloud și a IA și de revizuire a Regulamentului privind cipurile; subliniază că eficacitatea acestora va depinde de o dimensiune puternică a comerțului și a investițiilor, inclusiv de măsurile pentru sprijinirea extinderii și a introducerii pe piață și pentru facilitarea accesului la lanțurile valorice globale, precum și a parteneriatelor cu țări care împărtășesc aceeași viziune;

94. recunoaște că deficitele de medicamente critice sunt o vulnerabilitate de securitate economică; solicită instituirea unor instrumente comerciale și de achiziții publice specifice pentru a

asigura continuitatea aprovizionării cu medicamente esențiale, cu substanțele lor active și cu factorii de producție esențiali în timpul situațiilor de urgență;

95. solicită atenuarea prioritară a dependențelor în ceea ce privește ingredientele farmaceutice active, materialele de start și precursorii de bază în cazul în care producția este concentrată, iar restricțiile la export sunt plauzibile, inclusiv lanțuri de aprovizionare diversificate;

96. solicită inventarierea și atenuarea de către UE a dependențelor de o singură sursă în fabricarea dispozitivelor medicale, a dispozitivelor medicale *in vitro* și a componentelor lor de bază și subliniază necesitatea unei diversificări specifice a producției și a extinderii producției interne;

97. solicită o protecție bazată pe riscuri a infrastructurii de date privind sănătatea și a serviciilor de cloud care susțin sistemele de sănătate, inclusiv cerințe de continuitate și garanții împotriva accesului ostil sau a perturbărilor;

98. subliniază că fluxul de medicamente contrafăcute din țările terțe subminează securitatea și încrederea publică; solicită o cooperare mai strânsă în ceea ce privește asigurarea respectării legislației vamale pentru a consolida cerințele de trasabilitate prevăzute în Directiva privind medicamentele falsificate[16];

99. subliniază că consolidarea și finalizarea uniunii piețelor de capital și mobilizarea economiilor private europene către industriile strategice ar putea reduce dependența de finanțarea externă și ar putea preveni pierderea controlului asupra activelor și tehnologiilor critice;

100. evidențiază că sistemele de transmitere a mesajelor financiare, inclusiv SWIFT, constituie o infrastructură critică pentru funcționarea sistemului financiar mondial și a comerțului exterior al UE; constată că situațiile din trecut marcate de tensiuni geopolitice și regimuri de sancțiuni au demonstrat implicațiile accesului la astfel de sisteme; subliniază importanța asigurării rezilienței, autonomiei și securității juridice a infrastructurii financiare a UE, inclusiv prin garanții împotriva ingerințelor externe nejustificate sau a perturbărilor care ar putea afecta continuitatea activității economice;

Schimburi și parteneriate multilaterale

---

16 Directiva 2011/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 de modificare a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman în ceea ce privește prevenirea pătrunderii medicamentelor falsificate în lanțul legal de aprovizionare (JO L 174, 1.7.2011, p. 74, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/62/oj).

101. reafirmă angajamentul UE față de un sistem comercial multilateral bazat pe norme, OMC fiind cel mai dezvoltat cadru pentru gestionarea interdependenței economice globale și abordarea riscurilor la adresa securității economice într-un mod previzibil și nediscriminatoriu;

102. regretă, cu toate acestea, că OMC, în forma sa actuală, nu reușește să abordeze asimetriile dintre membrii săi în ceea ce privește deschiderea pieței și angajamentul față de concurența loială și are un sistem disfuncțional de soluționare a litigiilor; subliniază că o reformă semnificativă a OMC, care să cuprindă restabilirea unui sistem de soluționare a litigiilor pe deplin funcțional, este esențială pentru a aborda riscurile sistemice, a combate practicile neloiale și a preveni escaladarea litigiilor comerciale; recunoaște că, în așteptarea unei astfel de reforme, UE trebuie să își consolideze propria capacitate de a acționa autonom și de a răspunde în mod eficace riscurilor la adresa securității economice, creșterii tarifelor și lipsei de reciprocitate în ceea ce privește deschiderea piețelor; consideră că UE ar trebui să preia inițiativa în stabilirea unei coaliții de puteri mijlocii care împărtășesc aceeași viziune, cu un cadru clar pentru un răspuns colectiv și asistență reciprocă în cazuri de constrângeri economice;

103. ia act cu interes de poziția exprimată de comisarul pentru comerț și securitate economică, Maroš Šefčovič, în ceea ce privește necesitatea de a reevalua principiul „națiunii celei mai favorizate”, având în vedere faptul că anumiți membri ai OMC și-au extins dramatic cota în comerțul global, menținându-și în același timp propriile piețe relativ închise; solicită o evaluare a modului în care principiul „națiunii celei mai favorizate” ar putea reflecta mai bine realitățile mediului comercial actual;

104. încurajează o cooperare mai strânsă și mai structurată cu partenerii de încredere și cu economiile cu aceeași viziune, cu scopul de a consolida reziliența comună la perturbările comerțului și ale aprovizionării, inclusiv prin rețele de furnizori de încredere pentru tehnologii și infrastructuri critice, care ar trebui să prevadă mai mult decât conformitatea tehnică, prin încorporarea unor criterii fără caracter tehnic bazate pe guvernanță, care să vizeze riscurile sistemice generate de furnizorii aflați sub influența statelor străine și prin pregătire coordonată, acorduri de sprijin reciproc și abordări complementare în ceea ce privește constituirea de stocuri, răspunsul la crize și protejarea lanțurilor de aprovizionare critice; invită Comisia să garanteze că experiențele partenerilor supuși riscurilor la adresa securității economice se reflectă în mod sistematic în evaluările UE în materie de securitate economică, planificare a pregătirii și coordonare externă;

105. salută inițiativele în materie de securitate economică elaborate în cadrul G7; invită Comisia să se asigure că UE joacă un rol proactiv și

vizibil în punerea în aplicare și monitorizarea acestor inițiative, asigurând în același timp coerența între angajamentele G7 și propriul set de instrumente pentru securitate economică al UE;

106. insistă asupra rolului esențial jucat de Parlament, în special de Comisia sa pentru comerț internațional, în controlul democratic al măsurilor legate de securitatea economică cu implicații comerciale și în materie de investiții, inclusiv în toate etapele conceperii, aplicării și revizuirii lor, pentru a asigura transparența, responsabilitatea și supravegherea parlamentară în cunoștință de cauză; solicită Comisiei să acorde Comisiei pentru comerț internațional acces la toate documentele relevante referitoare la punerea în aplicare a Strategiei de securitate economică, în conformitate cu cele mai bune practici interinstituționale privind accesul la documente; solicită includerea Comisiei pentru comerț internațional în rețeaua de securitate economică propusă în comunicarea comună din 3 decembrie 2025; evidențiază necesitatea de a menține un dialog structurat periodic cu Parlamentul cu privire la prioritățile, riscurile și strategiile de atenuare în materie de securitate economică;

107. invită Comisia să propună un cadru instituțional și de guvernanță care să permită elaborarea și punerea în aplicare, împreună cu Parlamentul și Consiliul, precum și cu toate celelalte părți interesate publice și private relevante, a unei strategii de securitate economică cuprinzătoare;

°

° °

108. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.